

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók.

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
L. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címezendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Vasúti kisajátítás.

Hiába adtak a jó tanácsot az igen tiszteletreméltó (?) „Szentesi Lap” új felelős szerkesztőjének, hogy az esetre, ha ki akarja kerülni a lapban a valótlanosságokat, — minél kevesebbet érintkezzen a főszerkesztőjével és főleg, ne ettől az úrtól vegye a köz-kérdésekre vonatkozó információkat.

Jó tanácsunk sikert föltre talált és ez máris megbosszulta magát, mert — a nevezett újság f. évi 186-ik száma már újfent telve van a legvakmerőbb hazudozásokkal.

Ezek egyikét, hogy Mikóczy Ödön dr. mint városi főjegyző és mint ármentesítő társulati titkár, tehát kettős minőségben két helyről egyidőben húzna fizetést: a becsületes újság szerkesztője máris kénytelen volt, a közvetlenül ezután megjelenő számában visszavonni.

Sok maradt azonban visszavonatlanul a hazugságok rovásán, különösen a fentemlített szám vezércikkében, mely Csató Zsigmond dr. alispánt — mint alkuszti igyekszik bemutatni, olyan alkuszt, aki alispáni állását arra használná ki, hogy a szentes-vásárhelyi vasútépítésénél szükséges kisajátításoknál egyeseknek bizonyos anyagi előnyöket biztosítson.

Az émyegős nyájaskodásba burkolt epés cikk támadása kétfelé irányul. Egyik élével Zsilinszky Mihály volt főispánra igyekszik sutjani, mintha az, ki tudja milyen hűséges szolgálatok viszonzásául, rábirta volna a vasúti vállalkozót, hogy a kisajátítást Csató Kálmán és Schlesinger Károly dr. oknak adja át.

A másik él az alispán ellen fordul, mintha a szentesi különböző hitfelekezeteknél — a kisajátítási vállalkozók, tehát Csató és Schlesinger dr. ok előnyére — a vasútépítés céljaira általuk átengedendő temetőföldek kisajátítása tekintetében, alispáni köpenye alatt, bizonyos kedvezményeket igyekezett volna, mint alkusz, kieszközölni.

A kétoldalú vád bírálatába, dacára annak, hogy a becsületes újság csak általánosságban vádol, de semmi pozitív adattal nem támogatja a vádját — nem kívánunk belebocsátkozni.

Gusztus dolga az, s hogy ki mi-

ként fogja fel a hírlapírói lelküismeretességet: hogy látszat után vadul nekiessék a szerkesztőség becsület-sértő vádaskodásának.

A magunk részéről, ahol teljesen megbízható adat, a legtöbb esetben akta nem áll a rendelkezésünkre, mely valamely visszaélést kizáróan igazol: soha, sem magánegyént, sem közszereplőt nyilvános váddal illetni nem szoktunk.

De ez ne szolgáljon az igen tiszteletreméltó (?) újságnak a jövőben sem zsinórmértékül. Hiszen az ő kenyere: a hazudozás s amely pillanatban ezzel felhagyva, megszűnnék létjogosultsága is, mely botrányokon, botrányhajhászson táplálkozik.

De nem is szükséges a bírálat ott, ahol — mint a jelen esetben — a tények szigorú, tárgyilagos elmondása és akták igazolják, mennyi perfid hazudozás van a támadásokban. Es mi csupán a tényeket fogjuk elmondani az alábbiakban:

Hogy a vasútépítés vállalatba adása miként történt? — ez Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának okt. 27-iki közgyűlésén, épp Sima Ferenc felszólalása folytán, nyíltan tárgyalatott. Nincs tehát joga e tárgyalás és a megyegyűlés idevonatkozó határozata után senkinek sem ahoz, hogy vármegyénk volt főispánját, vagy a vasúti végrehajtó bizottság bármelyik tagját is megvádolja, mintha szúr alatt adtak volna pártfogolt vállalkozónak az építési vállalatot.

Mikor a vállalat a Gfrerer és társa cégnek kiadatott, a nevezett céghez a vasútépítéshez szükséges területek kisajátítására nézve 3 ajánlat adott be.

Nevezetesen Tary Endre mindszenti, Tiroler dr. budapesti és Csató Kálmán és Schlesinger Károly dr. ok szentesi ügyvédek részéről.

Gfrerer és társa sok vasutat építettek már és mindenütt úgy, hogy a kisajátítást, egészében — nem különítve el annak jogi részét a műszakitól — nem saját közegeik által teljesítették, hanem a vállalatba adták.

Ugyanezt tették itt is, elfogadván a hozzájuk beadott 3 ajánlat közül a reájük legelőnyösebbet: Csató K. és Schlesinger K. dr. okét.

Ehez sem főispánnak, sem alispánnak, sem senki másnak semmi köze, valamint ahoz sem, hogy az építési

vállalkozó miként óvta meg a kisajátítási vállalkozókkal szemben a maga érdekeit.

Ez a kisajátítás vállalatba adásának száraz története, amelyért épp oly kevésbé vonható bárki is erkölcsileg felelősségre, mint azért, ha az építési vállalkozó, például, az összes magas-épitményeket alvállalatba adná akárha a Sima ténstur vagy más valamelyik becsületes gardistával rokonisághoz levő vállalkozónak.

Az egyházakkal a tőlük kisajátítandó területekre vonatkozó egyezkedés ott kezdődött, hogy ezen egyházak kérvényt adtak be a vasútiügyi bizottsághoz, melyben kéri, hogy a vasút, ne az eredeti terv szerint, temetőik közepén, hanem azok szélén vezetessék el.

E kérvényhez a katolikus egyház egyidejűleg már akkor — tehát minden egyezkedés vagy bárki által erre történt felhívás nélkül — a presbitérium határozatának hiteles másolatát csatolta, melynek értelmében, az esetre, ha kérelmük teljesítettik, — kötelezőleg kijelentik, hogy a vasútépítéshez szükséges területet az egyház díjtalanul engedje át; az evangélikus egyház pedig, ugyan e kérvényében, annak teljesítése esetén már akkor 300 frt-ért nyilatkozott hajlandónak holdanként a szükséges területet átengedni.

Az egyházak kérelmének teljesítése természetesen a vasútépítési eredeti terv irányváltozását feltételezte, mely által az építendő vonal 110 méterrel hosszabbodik meg, amivel szükségekpen az építési költség is emelkedik.

Epp ezért — miután ekkor a vasútépítés már vállalatba volt adva — a vasúti érdekelttség a kérvények ügyében nem határozhatott önállóan, hanem 1892. okt. 14-én tartott gyűléséből, az alábbi határozattal Csató Zsigmond dr. alispánt küldte ki az egyházak és vállalkozók közt való egyeségi tárgyalás vezetésére:

HATÁROZAT.

A bizottság nevezett hitközségek kérelmét elvileg teljesítendőnek tartja; minthogy azonban a vonalirányok megváltoztatása a vasútépítési terv módosítását vonja maga után, felkéri Gfrerer Miklós és társa vállalkozókat, hogy ezen módosítás tervezetét 2 példányban készítsék el s azt Dr. Csató Zsigmond alispán h. elnöknek mutassák be.

Figyedjék felkéri a bizottság dr. Csató Zsigmond alispán, hogy a kérelmezett irányváltozás keresztülvételére, valamint az abból eredhető építési többletköltség fedezésére nézve fent megnevezett hitközségek képviselőivel egyezsél, másrésről pedig Gferer Miklós és társa vállalkozókkal tárgyalásba bocsátkozván, azokkal, a bizottság utólagos jóváhagyásának fentartása mellett, egyezséget kötni s azt annak idején a bizottsághoz bemutatni sziveskedjék.

Miről dr. Csató Zsigmond alispán h. elnök, a szentesi róm. katolikus, görög keleti és ág. evangélikus egyházak előjáróságai, végül Gferer Miklós és társa vállalkozó jegyzőkönyvi kivonattal értesítettek.

E határozat alapján, tehát nem közpénzül használva fel alispáni állását, hanem komoly, hivatalos minőségben, az összes szentesi egyházakat, valamint az építési vállalkozót is f. évi október 22-ére tárgyalásra hívta meg hivatalába az alispán s miután az alkalommal a református, izraelita és görög egyház megbízottai úgy nyilatkoztak, hogy az építési vállalkozó által tett konkrét ajánlat elfogadására meghatalmazásuk nincsen, az alispán a f. évi okt. 24-én 71/e. sz. alatt kelt átiratával a most nevezett 3 egyházhöz megkeresést intézett az iránt: nyilatkozzanak-e előbb, vajon elfogadják-e az építési vállalkozó ajánlatát vagy nem?

A református egyház presbitériuma erre már határozatot is hozott és ezen határozatot az alispáni hivatalhoz beterjesztette. És a »Szentesi Lap« főszerkesztőjének, mint ezen egyház presbitérének, módjában lehetett személyesen is meggyőződnie arról, hogy az ajánlat elfogadása nem az alispán, vagy a kisajátítási vállalkozók, hanem igenis az egyházak és az építési vállalkozók érdekében van.

Mert ami előnyt, a földek jutányosabb átengedése tekintetében, a vállalkozók a kisajátításnál elérni képesek, az a 110 méternyi meghosszabbodó pályatest építési költségeinek részleges fedezésére szolgál, (egészen úgy sem fedezné). Másfelől pedig az egyházak temetői egy tagban maradnak, nem metszettek a vasútvonallal ketté.

Ez a száraz, igaz tényállás. Minden egyéb csak rágalom, melyért — úgy tudjuk — az alispán az illető lapszerkesztő ellen a sajtópert meg is indítja.

Közigazgatási bizottság. Vannak levelek, miknek az utóírata tartalmasabb, érdekesebb magánál a levélnél és egy ilyen levélhez hasonlatos vármegyénk közigazgatási bizottságának f. hó 22-iki gyűlése.

Ebben sem az az érdekes, ami a gyűlés keretében, hanem ami annak toldalékában, az epilóiban történt.

De ez azután annyival érdekesebb, mert élénken megvilágítja a Tallián Béla főispán kiváló érzékét a köztisztviselői tisztesség és becsület megővése iránt.

De haladjunk sorrendben.

A gyűlést megelőzően a közig. bizottság tagjai testületileg tisztelegtek a főispánnál, hogy bemutatkozzanak.

Közvetlen azután, hogy a tisztelegésről visszatértek, a főispán a gyűlésterembe lépett

és elfoglalván elnöki helyét, a gyűlést, a biz. tagok üdvözlésével megnyitja.

Tárgysorozat előtt Tallián Béla főispán bizonyos változásokat indítványoz az ügyrendben, melyek egyhangulag elfogadottnak. Nevezetesen: hogy az előadók ezután a gyűlés megnyitások referáljanak a náluk levő ügydarabok számáról, hányat dolgoztak fel, hány ügy van hátralékban és mely ügyek azok? Továbbá, hogy ezután a gyűlések jegyzőkönyveit mindenkor a bizottság két választott tagja is hitelesitse.

Erre következtek az előadmányok, első sorban az alispániak és közigazgatásai, amelyek közül említésre méltók:

A sürgönykézbesítő vármegye területén.

A Szentes városi közigazgatásnál közegészségügyi szempontból eszközölt javítások és atalakításokról szóló hivatalos jelentés.

Klein Jakab zsidó pap egy főbbezésének visszaútasítása, melyet két előző egybehangzó határozat ellen adott be a közig. bizottsághoz.

Hivatalos jelentéstétel arról, hogy a csongrádi új kir. adóhivatal a jövő év január elsejével működését megkezdi.

A földi ártéri hid mintegy 7000 frrtal tervbevett kijavításának költségeire fedezet kimutatása.

Jelentéstétel arról, hogy Hegyi Antal csongrádi plebánus a közig. bizottság azon felhívásának sem tett eleget, mely szerint a Kun-Félegyháza előjárósága által tőle bekért, de általa kiállítani megtagadott bizonyos anyakönyvi kivonatok ide terjessze be.

A renitens pap ellen a közigazgatási bizottság a kultuszminisztériumhoz tesz feljelentést, annak útján kéri őt a szóban levő anyakönyvi kivonatok kiadására szorítani.

Végül még a szentesi községi adóhivatalnál, annak hivatalos közgei által magánfeleknek kiállított főbbezéses tárgyában, az alispán által megejtett vizsgálat és az erről szóló jelentés alapján, a közig. bizottság fegyelmi vizsgálatot rendel el Schleier István városi számtiszt ellen, annak fogantatásával az alispánt bizza meg s egyúttal azzal is, hogy a vizsgálatot az összes Szentes városi számtisztekre terjessze ki.

Ez volt a közig. bizottság délelőtti gyűlésének legérdekesebb tárgya.

A többi a szakelőadmányok körébe tartozott s közülök csak egy vált ki: hogy t. i. a közig. bizottság elhatározta, a törvényhatósági utaknak, — a kilométer jelzőkön kívül — útjelzőkkel való ellátását is.

Végül, a gyűlés bezárása előtt a főispán indítványára még elhatározta a bizottság, hogy régi ügyrendét újból átdolgoztatja. Erre az alispán előkeltte alatt Cicatricis Lajos dr. főjegyzőt és Soós Pál m. ügyészt kikiálti ki, oly utasítással, hogy az új ügyrendtervezetet a bizottság jövő havi gyűlésére terjesszék be.

A délelőtti gyűlés ezzel bezárult és a biz. tagjai azt hitték: ez alkalomra véglegesen.

Azonban nem így volt. Mert délutánra, egészen váratlanul, újból gyűlésre hívta össze a főispán a bizottság tagjait.

Es ez adta meg a bizottság gyűlésének főérdekét. Ez volt az a tartalmas utóirat.

E délutáni gyűlésen ugyanis a főispán előadta, hogy a »Szentesi Lap« f. évi 136-ik számában olyan vád jelent meg Csató Zsigmond dr. vármegyeyi alispán ellen, amely

ha valóban bizonyulna, a legsúlyosabb megtorlást tenné sürögösen szükségessé az alispán ellen, míg ellenben ha valótlan, viszont a tisztviselői reputáció megköveteli, hogy ugyanilyen gyorsan szolgáltatassanak a méltatlanul megtámadottnak elégtételt.

Épp ezért indítványozza, hogy az ő elnökeite alatt küldjön ki a közig. bizottság ez ügyben vizsgáló bizottságot, még pedig nem a saját tagjai, hanem a vármegyeyi törvényhat. bizottság tagjai sorából.

Az ügy elintézésének sürgős voltára való tekintettel pedig indítványozza továbbá, hogy ez a vizsgálat már másnap, tehát a f. hó 23-án délelőtt 11 órakor tartassék meg; a »Szentesi Lap« szerkesztősége hívásuk fel, hogy a vádaskodása alapjául szolgáló bizonyítékait bocsássa a vizsgáló bizottságnak, illetve a főispán rendelkezésére.

A bizottság tagjai átértékelték, hogy a főispán indítványának elfogadása az egyedül célhozvezető, ha a jövőben köztisztviselőket ellen irányuló utalnan h az új vád a k n a k eléjé akarják venni.

Akinek bátorsága van: köztisztviselőt nyíltan, hirlapilag vádolni, álljon elő a bizonyítékokkal, melyek vádját igazolják, főleg mikor erre módot, alkalmat nyújtanak neki.

E tudatban fogadta el a bizottság egyhangulag a főispán indítványait, minek folytán aztán Tallián Béla főispán elnökölte alatt — egy, Fekete Márton, Novák József, Bánya József, Sima Ferenc, id. Temesváry Antal és Filó Lajos dr. csetleg Várady Lajos megyebizottsági tagokból álló bizottság küldetett ki az alispán elleni vádak megvizsgálására.

A kettős nyereg kettős tükörben.

»Jó nekünk a mi szemünkkel látni a napot e, mondja az írás.

És idáig az írás szava egyfórmán kedvez minden földi halandóknak, mert bizony mindeken szemének jó látni a napot, lévén ez az életnek, leginkább pedig a szemek épségének, de semmiesetre sem a szemtelenségnek a bizonyossága.

Azonban egy másik írás viszontag azt tartja:

»Akinek vaj van a fején, ne menjen a napra.«

És az írásnak ebben is igaza vagyón, bár tagadhatatlan, hogy ez már nem szól minden földi halandóknak, de szól csupán azok ludasainak, akiknek — mert vaj van a fejükön — bizony nem tanácsos kimenni a napra, mert elővadás annak hevető a vaj és elrúttja embertársai előtt az ő ábrázatukat.

Képletes beszédnek igen szép ez. Mert a vaj, átvitt értelemben a bűntudat, a nap, az igazság napja, amelynek vázatos sugarai élesen világítják meg az illető bűneit, hogy eltorzítsák mindenk előtt az ő lelkületét, jellemét.

Am az emberek legtöbbje, más szemében a százkát kutatva és megtalálva, nem látja a sajátjátban a gerendát s így esik, hogy nem egyszer találkozzunk olyan elrúttolt lelkületű, jellemű egyénnel, akiknek — mikor vakmerően kimentek a napra — elolvadt fejükön az a bizonyos — — vaj.

Legközelebb a »Szentesi Lap« szerkesztőségének egy névtelen hősé vállalkozott így — kimenni a napra.

A boldogtalan, meg se gondolta, mit cselekszik. Nem jutott eszébe, hogy — bár ő áll ki a napra, a lap főszerkesztőjének a fején olvadoz majd a vaj; no meg, a gárdájuk egyik díszének, Balogh Jánosnak a fején.

A napra kiálló névtelen hősé ugyanis, »Két nyeregben« című hosszabb cikkben intéz heves támadást Mikecz Odón dr., Szentes városi főjegyző ellen, elmondván, hogy a nevezett máj a múlt hónapban elfoglalta az ármentesítő társulatnál a tüköri állást és

azóta — hah! fellázító visszaélés! — kettős fizetésű hűz: egyet a várostól, mint főjegyző, egyet a társulattól, mint titkár.

A rettenetes (?) vádat az újság szerkesztője azóta *lovagiasan* (?) visszavonta. Kijelentette, hogy Mikecz sem a társulattól, sem a várostól nem vette fel a fizetését.

Hozzáfüzi azonban: »de joga van felvenni s megjegyzni, hogy épp ezért kell őt a főjegyzőségről való lemondásra szorítani.

Hát, kedves »névtelen hős« ott a Pintér Gyula védpaizsa mögött: ugyan hogyan szorítaná rá Mikecz Odón drt, az olyan jómagna-féle derék, becsületes emberek által ellene támasztott fegyelmi ügy végleges lebonyolítása elött, hogy a városnál viselt főjegyzői tisztról lemondjon és ezzel a fegyelmi következményei elől mintegy megszökni, menekülni lássék?

De jómagácska előtt nem is csupán Mikecz Odón dr. megtámadása lebegett. Egy csapással mindjárt — mint egy ujkori Sámson s ugyanazon fegyverrel is, mint bibliai elődje — többeket akart ütni, különösen pedig Fekete Mártont, akiről elmondja, hogy bizonyára ő szolgált Mikecz Odónnek mintaképül, aki szintén kettős minőségben hízótt egykor egy ideig fizetés.

No bizony, Fekete Márton nem szorult rá, hogy a »Szentesi Lap« támadásai ellen védelemzezzük. Ha akar és amikor akar, helyt fog ő állani önmagáért.

De a közönség épülésére, s hogy ön is, kedves »névtelen hős«, de minden egyebek is lássák, miszerint: csakugyan nem jó a napra mennie annak, akinek vaj van a fején; — hadd fordítsuk meg a tükröt és hadd mondjunk el röviden két kis történetket.

*

1881. évi szept. 29-én, Szentes város közgyűlésén Kristó Nagy István kérdést intézett Balogh János akkor volt polgármesterhez az iránt: van-e tudomása arról, miszerint a város derék gazdasági tanácsnok a nem annyira a város, mint a kormánybiztosság szolgálatában áll, mint kinevezett ideiglenes ármentesítő társulati igazgató? S ha erről tudomása van: hiszi-e, hogy az a bizonyos gazdasági tanácsnok, a kormánybiztosságnál elfoglalt állása teendő mellett még képes legyen a különben is felszaporodott gazdasági tanácsnoki teendőket is lelkiismeretesen, pontosan végezni?

Balogh János erre azt felelte, hogy erről tudomása van és igaz ugyan, hogy a gazdasági tanácsnoki teendők nem végeztetnek el pontosan, de ez nem baj, mert a város érdeke, hogy a tanácsnok úr kettős minőségben működjek, tehát kettős fizetésű hűzön.

És tényleg, az a bizonyos gazdasági tanácsnok, aki városi hivatalos teendőit akkor már sehogy sem végezte, *majdnem fél éven át a kormánybiztosságtól* és a várostól is húzta a fizetést, míg végre a tanácsnoki állásától 1881. november végén megvált.

*

1883. december 19-én Szentes város akkor volt polgármesterét megválasztott megyei árvaszéki elnöknek.

Ugyanazon hó december 30-án ez az úr, aki ekkor már nem működött mint polgármester, *felvette* az 1884. január hóra esedékes polgármesteri fizetését a városnál és 1884. január 7-én viszont a január havi árvaszéki elnöki fizetését — a *megyénel*.

*

»Névtelen hős« ott a Pintér Gyula védpaizsa mögött: nem tudná ön megmondani, ki volt ez a derék két köztisztviselő?

Ugyan kuttason csak a város és vármegye fentemlített évi poros aktái közt. Bizony rá fog jönni, hogy e két derék úr senki más, mint Sima Ferenc és Balogh János.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. november 24.

— **Személyi hír.** Tallián Béla főispán, ha itteni legsürgősebb teendőit addig elvégezheti, ma este Hódmező-Vásárhelyen át Budapestre utazik.

— **Városi közgyűlés.** Szentes város képviselőtestülete ma délelőtt 9 órakor tartja a havi rendes közgyűlését a túla kurcai teremben. E közgyűlés tárgysorozatából, mint különösen közérdekeket emeljük ki a következőket:

2. 1893. évi virilisek névjegyzékének összeállítására kiküldött bizottság jelentése.

3. Bizottsági javaslat a helypénzszedés házi kezelésének módjáról.

4. Gazdászati szakoszt. javaslat a nagyvendéglő bérbeadásáról.

8. Városi tanácsnak, Csongrádvármegye alispánjának s a törvényhatósági bizottságnak a városi szervezési szabályzat jóváhagyása tárgyában kezeltetett határozatai.

9. A városi költségvetési előirányzat 1893-ik évre s ezzel együtt Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának 74./1892. sz. határozata.

10. Fogyasztási adó bérbevétele iránti tárgyalásról jelentés, ezzel kapcsolatban Kass Gusztáv és társainak kérvénye.

11. Keresk. m. kir. minisztérium 51079./1892. sz. rendelete a kerámipécselt műtőn célbavett követvám-szedés jogának engedélyezése tárgyában szakoszt. javaslatával.

14. Sima Ferenc és társainak indítványa polgármester elleni fegyelmi eljárás elrendelése s hivatali állásától való felfüggesztése iránt. Csongrádvármegye alispánjának 8574./1892. sz. határozatával együtt.

Ezenkívül Sima Ferenc egy újabb beadványa is kerül a közgyűlés elé, amelyben a polgármesternek azért leendő felfüggesztését és fegyelmi vizsgálat alá vonását indítványozza, mert az 58—60-ok kifejezett akarata dacára, a közgyűlést nem a f. hó 10-ére hívta össze.

— **Fegyelmi ügyek.** Vármegyénk közgyűlési bizottságának fegyelmi választmánya a f. hó 22-én tartott gyűlésében 5 ügyet intézett el érdemlegesen. Az ügyek a következők: Albertényi Antal, volt tápéi választási elnök fegyelmi ügye a tapéi meghiusult választás tárgyában. A fegyelmi választmány Albertényit 1000 frt pénzbírságra ítélte, egyhangúlag hozott határozatában.

Hogy az ítéletnek mi szolgál indokául: ez idő szerint még nem tudjuk s épp ezért tartózkodunk, e tárgyhoz érdemileg szólni. Majd ha az ítélet indokait megismerjük, mindenesetre visszatérünk reá.

Csemegi Antal volt csongrádi polgármester és jurasi főszolgabírónak bizonyos közmunka-számadásokból keletkezett — utolsó — fegyelmi ügye volt a második, mi a választmány előtt most újabb megoldást nyert.

Ez ügyben ugyanis a fegy. választmány egy ízben már határozott. E határozatot Csemegi megfőlebbezte és a belügyminisztérium — bizonyos pótlások után — új határozathozatalra hívta fel a fegy. választmányt.

Ehez képest a fegy. választmány Csemegit fegyelmileg vétkenek mondja ki.

Tekintettel arra, hogy hivatalban nincsen, büntetést nem szab ki reá, de kimondja nyugdíjigényének elvesztését.

Harmadik volt Várjassy István horogosi jegyző, Balogh János bíró, Szaniszló Pál pénzükezől és Végh Elek nyilvántartó első fokúlag már elintézték fegyelmi ügye, mely főlebbezés folytán került a választm. elé. Tekintettel arra, hogy a nevezettek ellen a törvényhat. bizotts. is rendelt el vizsgálatot, a fegy. választmány az első fokú ítéletet feloldja és a vizsgálatnak a törvényhatósági bizottság által elrendelt vizsgálat irataival való kiegészítésére utasítja az alispánt.

Negyedik volt Papp Ákos mindszenti jegyző fegyelmi ügye, melynél a választm. az alispán első fokú s a nevezettet 50 frt pénzbírságra ítélő határozatát hagyta jóvá.

Vége az 5-ik, Székési Ferenc sövényházi esküdt fegyelmi ügye volt, melynél a hozott határozat formahiba miatt feloldott és egy új vizsgálat keretében a magánpanaszos, Kertész József kihallgatása elrendeltett.

— **Kolerás világ.** Az emberelő ázsiai vendég, úgy tetszik, vármegyénk minden községét sorba akarja látogatni vagy jobban mondva: riogatósképpen mindenütt bekukkann. Szenteset és Csongrádot már sorra vette. Itt is, ott is fordult elő pár kolera-eset, csak úgy mutatóba. Most aztán Mindszentnek kerítette a sorát a veszedelmes járvány, mert a napokban ott is fordult elő két koleryanus megbetegülés, melyek egyikéről a budapesti bakteriológiai intézet már — a hozzá felküldött betegürülékkel hivatalos vizsgálata alapján — kétségtelenül megállapította, hogy ázsiai kolera. Az erről szóló távirati értesítést a megye alispánja a f. hó 22-én kapta meg s természetes, hogy az összes erre hivatott közegek minden övoitézkedést megrettek Mindszentben a veszedelmes kórság továbbterjedésének megállítására.

— **Elhalasztott vizsgálat.** A közgyűlési bizottság gyűléseiről szóló tudósításunkban hirt adtunk arról, hogy a »Szentesi Lap« f. évi 136-ik számában Csató Zsigmond dr. alispán ellen emelt vadak ügyében vizsgálat rendeltetett el, amelynek tegnapi délelőtt 11 órakor kell vala megtartatnia. Minthogy azonban a vizsgáló bizottságba beválasztott id. Temesváry Antal és Sima Ferenc nem voltak az idő szerint Szentesen; minthogy továbbá a főispán — minden újabb ily esetleg alaptalan vadaskodásnak a jövőben leendő elkerülése és lehetlenítése helyt súlyt fektet arra, hogy a vad képviselői is jelen legyenek e vizsgálatnál: ez okból az mára halasztatott el és ma délután 2 órakor fog megtartatni.

— **Egy kis helyreigazítás.** Lapunk legutóbbi számanak egyíg ujdonságában írtuk, hogy Végh Sándor kir. jarasbírósigi végrehajtó leányt Székér Andor bpesti lottóhivatali pénztáros vette nőül. Minden kellemetlenség elkerülése végett, e hírünket — a kapott felvilágosítások alapján — oda kell módosítanunk, hogy Székér úr nem pénztáros, hanem csak tisztviselője a bpesti lottóhivatalnak.

— **A Juhász János 20 frtja.** Juhász János birtoknyilvántartó elég kegyes, most már meghajolni a felettes hatóságok határozatai előtt és visszatéríteni azt a 20 frtot, amit ünnepnapokra, napjidegen jögtalanul felvett a várostól. Túlalacsony kegyesség, amely — úgy tetszik — ma már kissé el is késett. Mit csináljon a város ma a Juhász úr 20 frtjára.

val? Fel nem veheti, be nem utalhatja a közpénztárbá ezt a pénzt, mert hiszen a belügyminiszter azt a 20 frtól szóló megyebiz. marasztaló határozatot feloldotta, az ma nem létezik s e helyett a birtoknyilvántartó arra van utasítva, hogy ne csupán e 20 frtot, de az általa okozott egyéb jogtalan kiadást is megtérítse. Nem marad hát más hátra, mint a 20 frtot, ha már Juhász János olyan nagyielkü, tényleg valamely jótékony célra adni. Csakhogy persze, ez a 20 frt nem lehet az a 20 frt, amelyet majdan, annak idején, egyebekkel együtt meg kell térítenie.

— **Veres kakas.** A f. hó 22-ről 23-ára viradó-éjszakai tűz-lárma riasztotta fel városunk lakosságát az álmából. Az őrtorony vén harangjának vészongása az Iső tizedben jelezte a veszedelmet, hol S i p r i k ó Sándor kovácsmester polgártársunk nád-fedelű lakóháza csapott ki a tűz. Hajnali 3—4 óra közt volt. Az utcák csakhamar megnépesültek, segítség elég gyorsan volt kéznél. De a szük zugban mentésről szó sem lehetett, legfőkébb arról, hogy a tűz korlátoztassék és meggátoltassék, nehogy az égő ház közvetlen közelében az Ecséri-féle háza átharapozzon a veszedelmre. Ezt az erélyes és buzgó oltóknak sikerült is elérniök, úgy, hogy a kigyulladt ház tetőzetén kívül egyébben kár nem esett.

— **Öngyilkos aggastyán.** 73 év sulyával vállán, fél lábbal a sirban emészteni el életét és dobni el ezzel magától a világ terhét: nem mindennap esik ilyen még a mai, öngyilkosságokkal teli világban sem. Es ilyen aggastyán öngyilkos lett városunkban a IV. t. 212. sz. a. lakó Lengyel Pál, ki a f. hó 19-én a lakása mestergerendájára kötötte fel magát. Mire hozzátartozói végzetes tettét észrevették, már hült tetemére lettek és minden mentési kísérlet hiú volt. Mi vitte az aggastyán arra, hogy életét így elemlessék: a vizsgálat eddig nem deríthette ki.

— **Katalin-bál.** Az iparos-íjfiak f. hó 26-iki, szombat esti Katalin-báljára, melyet az ifjusági önképzőkör javára rendeznek, már e jótékony-célra való tekintettel is újlag felhívjuk a közönség figyelmét. A vígalom igen kedélyesnek, feszültennek ígérkezik, amint-hogy rendszeren ilyenek is szoktak lenni az iparos-íjfiak vígalmaí.

— **Halbőség.** Ilyen sem esett Szentesen régen, hogy a halászlát jogbérlo azért kínálja hallal a közönséget, mert sok a hal. Pedig most megtörtént. Lapunk mai számának hirdetési rovatában a tiszai és körösi halászlát jogbérloje hívja fel a közönséget halvasárlásra s mi viszont felhívjuk a közönség figyelmét a bérlo hirdetésére.

Báli selyem szöveteket méterenkint 55 krtól 9 frt 85 krig (mintegy 300 különböző árnyalat és színben) szállít, megrendelt egyes öltönyökre vagy végeken is postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (es. és kir. udvari szállító) **selyemgyára** Zürichben. Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (3)

Irodalom.

A **»Vasárnapi Ujság«** november 20-iki száma 15 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »A kormányválság.« (Wekerle Sándor, az uj miniszterelnök arcképevel.) — »Vége már...« Költemény Endrői Sándortól. — »A király futása.« Elbeszélés. Irta Baksay Sándor. (Cserna Károly rajzával.) — »Magyar lobogó alatt az Adrián.« (Györök Leo hat képevel.) — »Egy nevetéses tragédia.« Elbeszélés írta W. K. Clifford. Angolból fordította ifj. Szász Béla. — »A saragossai ferde torony.« (Képpel.) — »A fejedelmi nők foglalkozása.« »Özvegy Szász Karolyné, a két püspök anyja.« (Arcképpel.) — »A Szapary-

kormány lemondásának bejelentése a főrendiházban.« (Ellinger Ede pillanatnyi fényképevel.) — »Az erdélyi színész száz-éves ünnepe.« (Képpel.) — »Küry Klára.« Képekkel: »Nebátsvirág«-ból és »Fanchon asszony leánya«-ból.) Dr Kovács Dénestől. — Diogenes hordója.« (Képpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Újdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem utca 4. szám.)

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Gyümölcs-termelés és gyümölcs-vásár. Az »Országos Gazdasági Egyesület Kertészeti Szakosztálya« tegnap délután Lipthay Béla előkielte alatt a közelben ülést tartott. A szakosztály a folyó évadra előkielt megválasztotta Emich Gusztávot és Molnár Istvánt. Elhatározta a szakosztály az »Országos Kertészeti Egyesület« hozzájárulásával, hogy a Közelben állandó n y á r i g y ü m ö l c s - v á s á r - t fog tartani, amelynek céljaira a termelői a szükséges gyümölcs mintákat beküldvén, ezen minták alapján fogja a magyar mezőgazdák szövetezete az eladásokat eszközölni. Gyümölcstermelés értékesítésére nézve ezen intézkedés remélhetőleg nagy előnyvellesz, mint azt az előző években tartott kiállítások is bizonyítják. Az egyesületi igazgató javaslata után elhatározta a szakosztály, hogy felterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez az irányban, hogy a vasutak mentén levő szabad területeket gyümölcsfakkal ültesse be és így ezen gyümölcsfaknak ültetése által részben a vasút környékén levő lakosságnak a gyümölcsfa ültetésére és kezelésére példát adjon, részben pedig a vasutak jövedelmességét is emelje, ami a közölt számítások alapján egy millió forintnak felelne meg.

Nyilttér.^{*)}

Nyilatkozat.

A »S z e n t e s i L a p « f. évi 136-ik számában, egy becsületeset és tisztességétemet durván és otrombán megtámadó cikk jelent meg. A »S z e n t e s i L a p « következő számában jónak látja ugyan a szerkesztő, ezen minden kritikán auli durva támadást nagy kegyesen rektifikálni, konstatálván annak minden alapot nélkülöző voltát; mondván, hogy ily körülmények közt a visszavonást *loquias* kötelességének tartja. A lovgagias érzék azonban nem tudott kifejlődni a t szerkesztő úrnak annyira, hogy miután emilyen ilyen minősíthetlen cikket engedett megjeleni a lapjában, a méltatlanul megtámadottól legalább bocsánatot is kért volna.

Különben »a legszebb tiszt is a világon, nem adhat mást, mint amije van.

Midőn a fent említett cikk megjelent, dr. Cicatricis Lajos és Pokorny Tódor urakat felkértem: jelenjenek meg a fenti lap szerkesztőségében, tudják meg a cikkirő nevét, hogy az elégtételvévesnek az illetőhöz méltó módját alkalmazhassam.

Megbizottainkna a szerkesztő kijelentette: hogy a cikk iróját meg nem nevezheti, azonban a felelősséget magára vállalja.

Hát én Pintér Gyula szerkesztő urat sem most, sem máskor személyes felelősségre nem vonom, vele *leszámolni valóm* nincs, — mert köz tudomású dolog — hogy *leszámolt már önmagával annyira, hogy másnak számot nem adhat.*

De miután nyilatkozatából azt kell következtetnem, hogy a cikk irója nem ő, hát azt a fráterem, aki a Pintér Gyula háta mögé bújva — *tehit biztos fedezet mögü!* — igyekezik beszennyezni a mások tisztességét s be-

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

csületét, hogy azt az önmagáéhoz hasonlóvá tehesse, nem méltathatom annyira, hogy kiléte után tovább kutassak.

Ezzel egyszer s mindenkorra leszámoltam az efféle népséggel.

Szentes, 1892. nov. 23.

Dr. Mikecz Ödön.

V á l a s z

Juhász János megjegyzéseire.

Az igazság érdekében kénytelen vagyok Juhász Jánosnak a »Szentesi Lap« f. évi 136-ik számában közzétett megjegyzéseire válaszolni, hogy igenis adtnak kótvalékot s most is adunk a disznónak. A város vendége azonban tisztességes ellátásban részesült a konyhából és vakmerő szemtelenség azt állítani, hogy egy adagot adtnak volna 44 frtért. Honnan érkezett hát Juhász János épen az idő alatt, míg a város vendégének tőlem hordatta házához a kettős adag kosztot? Mert megelőzően már 2 évig tőlem kosztotított ő maga is és végre azért maradt ki tőlem, mert a gazdaszonya azt kívánta, hogy 4 gyerekét is én tartsam el a gazdája porciójából kosztal. Különben, ha kótvalékot adtam volna, akkor a becsülőbizos úr most, legutóbbi ittlétekor nem jött volna újból hozzám étkezni, akinek konyhajával nagyobb urak is megvoltak eddig elégedve, mint Juhász János.

Szentes, 1892. november 22-én.

Máhr Kázmér.

Nyilatkozat.

En, alulírott, L ó w y József, mint L ó w y Sándor atyja, ennek a »Szentesi Lap«-ban közölt nyilt cikkeire vonatkozólag kijelentem, hogy azokról, különösen amiket a városi polgármester írta, az öcsésével történt összekoccanásból kifolyólag közölt, semminemű tudomasom nem volt és akaratommal olyant egyáltalában nem írhattott. Ezenkívül a fiamon megtörtént testi fenyegetésktől eltelve még büntetésüül hírlaplajlag is közléteszem, hogy neki bárki hitelez vagy vele privátim bárki tarsalkodik: a fenforgó adósságaira vonatkozólag személyileg felelősséget nem vállalok és azoknak érte leendő megfizetését egyáltalában nem vállalom el.

Szentesen, 1892. nov. 23-án.

Lówy József.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátffy Ferencz

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Néhai Kozák György örökösének

veresegyházi 92 hold földjük, vetéssel együtt azonnal hasznosbérbe kiadó. Értekezhetni I. 615. szám alatt.

!! Tiszai és körösi hal !!

Kanász Nagy Sándor, a Tisza és Körös folyók halászlát jogbérloje tudatja n. é. közönséggel, hogy az ártéri zsupó alsó-tanyáján nagyobb mennyiségű **hal** kisebb és nagyobb mértékben eladó; és pedig: 1 kilós vagy kisebb hal kilója 50 kr., 1 és 2 kilós nagyságú hal kilója 80 kr., 2 kilónál nagyobb kilója 1 frtért kapható a nap bármely szakában. 2—1